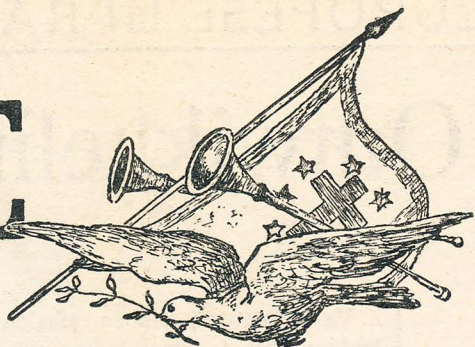

EUROPESE HERAUT

Onafhankelijk Orgaan voor Geestelijke Kunst, Literatuur
en Wetenschappen

1e jaargang no. 17

30 April 1954

Profetie en Reïncarnatie

Wie oren heeft om te horen,
die hore

„Zie, Ik zend ulieden den profeet Elia, eer dat die grote en die vreselijke dag des Heeren komen zal"; (Maleachi 4—5).

Reeds enkele honderden jaren voor de geboorte van de Christus werd deze profetie gedaan. Het Nieuwe Testament bevestigt deze voorspelling. In Mattheüs 11:9—15 zijn de volgende woorden van Jezus te lezen:

„Maar wat zijt gij uitgegaan te zien? Een profeet? Ja, Ik zeg u, ook veel meer dan een profeet. Want deze is het, van denwelken geschreven staat: Zie, Ik zend mijnen engel voor uw aangezicht, die uwen weg bereiden zal voor u'henen. Voorwaar Ik zeg u, onder degenen die van vrouwen geboren zijn, is niemand opgestaan meerder dan Johannes de Dooper; doch die de minste is in het Koninkrijk der hemelen is meerder dan hij. En van de dagen van Johannes de Dooper tot nu toe, wordt het Koninkrijk der hemelen geweld aangedaan, en de geweldigers nemen het zelve met geweld. Want al de profeten en de wet hebben tot Johannes toe geprofeteerd. *En zo gij het wilt aan-nemen, hij is Elias, die komen zou.* Wie oren heeft om te horen, die hore!"

Met deze uitspraak, die nauwelijks voor een andere interpretatie mogelijk is, bevestigt de Messias het feit, dat de profeet Elia en Johannes de Doper dezelfde zijn! Wie oren heeft om te horen, die hore, zegt Hij er nog bij. Met welk doel? Heeft Christus toch tegen dovemansoren gesproken? Ja, want de mens heeft deze ontzagwekkende uitspraak van de Messias inderdaad niet begrepen! Christus kon de mens inder-tijd niet meer schenken, dan zijn bewustzijn kon dragen en verwerken. Iemand die toen zou hebben beweerd dat de aarde een — naar cosmische begrippen — nietige bol is, die met een snelheid van ruim 100.000 km per uur een elipsvormige baan om een ster beschrijft, zou als een krankzinnige zijn opgesloten! Christus had de mens van toen veel meer kunnen schenken, dan dat Hij reeds heeft gedaan, maar hoe had Hij dit moeten klaarspelen? Heeft Hij de mens al niet meer gegeven, dan dat deze tot heden toe ooit heeft kunnen verwerken? Is het onwaarschijnlijk en onredelijk aan te nemen, dat de Messias nog veel eerder aan het kruis zou zijn geslagen, wanneer Hij de mens alles had geschonken, wat Hij deze had willen en kunnen geven? Kunnen wij aan een kind cosmische wijsheden verkondigen? Zijn de mensen — in verhouding tot de Christus — niet zuigelingen in de geest?

De Christus is al veel te ver gegaan. Het bewustzijn dat Hij de mens heeft willen schenken was slechts een fractie van Zijn eigen Goddelijk bewustzijn en toch heeft de mens *dit* al niet kunnen begrijpen. Daarom werd de Messias vermoord. Nu nog doet de mens niet anders en vermoordt hij dagelijks hogere gevoelens, die hem zouden kunnen optrekken, maar die hij nog niet kan of wil bevatten! Wat dit betreft, is er nog niet veel veranderd. Desondanks gaat de wereld toch vooruit, al is het ons niet altijd gegeven deze vooruitgang duidelijk waar te nemen.

De wet van de reïncarnatie, die de Messias heeft aangehaald met het voorbeeld van Elia en Johannes de Doper geldt n.l. voor *al* het leven in de ruimte. God heeft deze wetten voor al Zijn leven gemaakt, omdat Hij als een Vader van Liefde al Zijn kinderen even lief had en daarom geen uitzondering kon maken door het ene kind boven het andere te stellen! De theoloog, die dit toch verkondigt geeft alleen blijk, meer

kennis te bezitten van zijn eigen kerke-lijke dogma, dan van God Zelf en Zijn heilige wetten!

Al het leven van God ondergaat dezelfde wetten. Elk mens, elk dier en al het verdere leven in de ruimte beleeft de reïncarnatie. Het Oosten aanvaardt dit reeds lang, ofschoon de mens ook daar de Goddelijke realiteit door eigen verzonnen franjes en fabels heeft verduisterd. Niettemin wordt er de wedergeboorte als feit aanvaard. In dit opzicht is het Oosten het Westen dus vooruit.

De reïncarnatie vormt de cosmische sleutel, die alle poorten opent van het mysterie der schepping. De reïncarnatie geeft ons leven zin en inhoud en geeft ons concrete antwoorden op al onze vragen. Alleen de reïncarnatie verklaart ons het Hoe en Waarom, terwijl voor God de reïncarnatie het vlak is, waarop alles werd geprojecteerd! Alléén door de wedergeboorte kon de schepping evolueren. Het ene leven bouwde op de ervaring voort, die werd opgedaan in het vorige leven. Zo werd steen op steen gelegd, totdat het bouw-werk gereed was. Elk wezen in de ruimte is gelijk het saldo van al zijn vorige levens. Alle ervaringen en belevissen van milliarden levens hebben de persoonlijkheid gevormd van het hoogste product der schepping, de mens.

Ieder wezen heeft een eigen — een andere — weg gevolgd. Daarom is ook elke persoonlijkheid anders en zijn er geen twee volkomen gelijke mensen in de ruimte! „Wie oren heeft om te horen, die hore", heeft Christus gezegd, maar wie bezat het gevoel om dit uit Zijn woorden op te maken? En toch, was het niet eenvoudig? Wanneer wij de lente beleven en wij zien de natuur uit haar schijndood ontwaken, dan kunnen wij de reïncarnatie *zien*!!

De mens leert reeds kijken, kort nadat hij als zuigeling uit de moeder komt. Het „zien" echter leert hij veel moeilijker! Vele mensen denken er nooit over na, dat er tussen kijken en zien een kloof gaapt, die bijna onoverkombaar lijkt. Zij kijken hun hele leven lang zonder ooit te hebben gezien! Toch moeten zij er eens aan beginnen. De reïncarnatie geeft hen die kans milioenvoudig!

Johannes de Doper was Elia. Beter gezegd is echter, dat Elia voor een gedeelte Johannes de Doper was, maar dat Johannes de Doper méér was dan Elia! Het gehele gevoelsleven van Elia lag immers in Johannes de Doper verdisconteerd, terwijl de ervaring van zijn jongste leven hier nog bij kwam!

De wereld heeft verscheidene van deze hoogstaande boodschappers gekend. Niet altijd was er echter een Christus om hiervan getuigenis te kunnen afleggen! Wie oren heeft om te horen, die hore! De wereld heeft in de loop der tijden vele profeten gekend zoals Elia. Elke eeuw kent zijn eigen profeten en er is geen werelddeel, geen land, of het heeft deze genade beleefd. Hoe dikwijls echter werd hierop acht geslagen? Hoe dikwijls werden dezen niet vermoord, geminacht, gehoond of gevangen gezet? Wie was Galilei? Wie waren Mohammed, Boeddha en Confucius? De wereld aanvaardt nu de profetieën van deze persoonlijkheden.

Er zijn echter nog meer profeten geweest — ook in onze tijd — die niet werden begrepen of geloofd door de mensheid! Niettemin hebben dezen hun Goddelijke taak voor de aarde volbracht. Het zaad is door hen gelegd. Wij allen vormen de voedingsbodemp, waarop dit zaad moet ontkiemen. Christus was de grote zaaiër van 2000 jaar terug. Wij hebben intussen andere zaaiers ontvangen, die mochten voortbouwen op hetgeen door Christus werd gebracht! Misschien slaagt de mens er eens in de zaaiër, die ook in ons land heeft geleefd, te vinden. Hoe snel het zaad dan zal ontkiemen is afhankelijk van het gevoelsleven van de mens. Bij de één schiet dit zaad in zijn ziel als een paddestoel omhoog, bij de ander zal dit niet het geval zijn. De reïncarnatie zal in deze gevallen zijn beslissen-de invloed laten gelden!

Wij allen echter, die het gevoel ervoor bezitten, dienen te zorgen, dat wij geestelijk gereed zijn voor de wijshe-den, die ons zullen bereiken, wanneer wij onze profeet hebben gevonden. Want niets geschiedt zonder zin in de schepping en deze zending komt rechtstreeks van de bron, die eeuwigheid vertegenwoordigt! Laten wij trachten deze zending te begrijpen. Wie oren heeft om te horen, die hore!

OOST en WEST

Streeft gij naar verantwoordelijkheid, leg U er dan op toe zelf volmaakt te zijn.

Neemt gij deel aan beraadslaging, bedenken dan dat zwijgen beter is dan een overmaat van woorden.

Ptah-Hotep, (ca. 3350 jaar voor Christus)

„Ik beweer", zeide een bezoeker tot ons, „dat er niets terecht kan komen van de conferentie, die tussen de Grote Vier in Berlijn gaat beginnen. U weet wel wat Kipling heeft gezegd: „East is East and West is West, And never the twain shall meet."

„Ja", antwoordden wij, „dat weten we, en ook wij zijn van oordeel dat van die conferentie geen enkel werkelijk resultaat is te verwachten, maar..... op geheel andere gronden dan door u aangevoerd."

Thans zijn ons beider verwachtingen — helaas, maar natuurlijk — door een volkomen gebrek aan resultaten bevestigd.

Maar zeker kunnen we Kipling daarbij niet betrekken. Onze bezoeker maakte een algemeen verbreide fout. Het door hem gebruikte citaat — hoewel letterlijk — was onjuist, omdat deze regels slechts de in-leiding vormen van Kiplings gedachte.

In zijn geheel toch luidt het citaat:

„East is East and West is West
And never the twain shall meet.
But there is neither East nor West,
Border nor breed nor birth
When two strong men stand face to face
Through they come from the end of the [earth."

Hierin ligt dus juist het tegendeel opgesloten van het gewoonlijk gebruikte deel van het citaat. Zoals Mr Eugene Balcors in Oost en West van 23 October 1948 terecht opmerkt, bedoelde de schrijver met zijn East and West het geografische Oosten en Westen, maar beslist niet de mensen, die er wonen.

Bovendien verliest men hierbij gewoonlijk uit het oog, dat onze planeet een bol is, en dat iemand die pal oost reist dus altijd, als hij zijn reis ver genoeg voortzet..... in het westen belandt, en omgekeerd.

Ook zou men het citaat geweld aandoen

als men de tegenstelling tussen Rusland en de geallieerden een tegenstelling tussen Oost en West noemde, in de zin waarin Kipling die uitdrukking gebruikte.

Waarschijnlijk zullen de Grote Vier er in hun hart wel van overtuigd zijn geweest, dat de kans op welslagen van hun conferentie uiterst gering moest zijn, maar zij waren desondanks wel verplicht samen te komen, om niet de indruk te wekken, dat zij geen vrede zouden wensen, en ook, om zoveel mogelijk de schuld van de bijna zekere mislukking op de andere partij te kunnen laden.

Bij deze conferentie hadden de vier Ministers van Buitenlandse Zaken allerminst een benijdenswaardige rol, die zij zeker niet met ook maar het minste genoegen vervulden, maar waartoe zij letterlijk waren gedoemd.

Immers: in hun gemeenschappelijke wereld, de wereld der Staten, de wereld als geheel, heerst veelal oppermachtig de terreur van de rechtloze, a-morele macht van het anachronistisch vuistrecht, van het brute z.g. recht van de sterkste.

Daar gelden veelal geen hooggestemde gedachten, geen op moraal, billijkheid, rechtvaardigheid, gerechtigheid of ook maar recht gegronde denkbeelden.

Daar is in de regel geen sprake van rekening houden met ander en algemene belangen, noch met rechten van naties, volken of mensen.

Daar is alleen het zoeken, de beste positie in de strijd om de politieke overmacht, om de oppermacht, want wat heeft men aan macht, zolang een ander machtiger is?

Daar kan nooit een resultaat, dat werkelijk in het belang is van een stabiele, blijvende, duurzame, de oorlog uitbannende vrede, worden bereikt.

Het enige wat bereikbaar is, is een compromis van compromissen, waarbij niemand in wezen ook maar iets prijsgeeft, maar waardoor wellicht een uitbarsting van een oorlog weer tijdelijk kan worden verschoven.

Dat de Grote Vier allen of een van allen oorlog zouden prefereren boven vrede, is hoogst onwaarschijnlijk. Zij streven allen naar vrede, naar een vrede zoals zij die wensen; helaas zijn dit daardoor zeer verschillende doeleinden, die vaak diametraal tegenover elkaar staan.

Zo draaien de regeringen, en daardoor ook de volken, rond in een vicieuze cirkel, die hen als een magische kring houdt omsloten, hiertoe gedoemd onder de vloek van het, met elke moraal strijdige, z.g. recht van de sterkste.

Het ontbreken van een behoorlijke organisatie van de wereld, van een rechtsorde in de wereld als geheel, is oorzaak van de ondoorbreekbaarheid van deze cirkel.

Zolang zulk een organisatie ontbreekt, die de wereld zou maken tot een werkelijk menselijke gemeenschap, tot een vreedzame samenleving, waarin de macht zal zijn gesteld in dienst van het recht — zoals bij alle andere staatkundige organisaties — zolang zullen staatslieden, diplomaten en regeringen gedoemd blijven in conferenties en vergaderingen nutteloos hun overmaat van woorden, hun stortvloed van „welsprekendheid" te verspillen, zonder ooit een resultaat van werkelijke waarde voor de mensheid, voor deze en volgende generaties te bereiken.

Daarom ijveren wereldburgers en wereldfederalisten voor het organiseren van de wereld als geheel tot een normale rechtsorde, met een bestuur, een wereldvolksvertegenwoordiging, met wetgevend-, uitvoerende- en rechtsprekende macht, gepaard met volledige oorlogsontwapening der staten, die soeverein blijven binnen hun staatsgrenzen.

De mens moet eindelijk eens tot de erkenning komen, dat het onmogelijk is dat de bestemming van de mens ooit zou kunnen zijn de uitroeiing van de mensheid in moderne totalitaire of welke andere oorlogen dan ook. Hij moet inzien op het verkeerde pad te zijn, als hij zich gedwongen acht dergelijke oorlogen voor te bereiden.

Het is een ernstige fout, dat, terwijl er wordt gestreefd naar het totstandbrengen van een wereldorganisatie, waardoor de geestelijk-bewuste ontplooiing van de mens mogelijk zou worden, het grootste deel van de mensheid in een zeker defaitisme, werkloos met de handen in de schoot lijdzzaam wacht.

De oorlog, die ondeugden tot deugden verhieft, heeft menigeen schuw gemaakt om voor de ware deugd en de ware bescha-

ving op te komen; zij moeten die schuwheid afleggen en hun stem verheffen voor al wat goed is, voor hulpvaardigheid, voor medeleven met hun medemensen, voor verdraagzaamheid, voor mildheid in beoordeling, voor eerbiediging van de menselijke persoonlijkheid, voor mededogen en barmhartigheid, voor billijkheid, rechtvaardigheid en gerechtigheid, voor naastenliefde.

„Heden, nu de mensheid bedreigd wordt met volkomen ondergang door de vrijmaking van atomische krachten, beginnen de mensen te beseffen" — aldus Lecomte du Noüy — „dat de enige doeltreffende bescherming ligt in meer en hogere morele ontwikkeling. Voor de eerste maal in de geschiedenis van de mensheid is de mens bang voor wat hij met zijn verstand heeft uitgewerkt....."

De mens moet zich volledig bewust worden van zijn taak als mens, d.i.: te streven naar hogere geestelijke en zedelijke ontwikkeling, een ieder naar eigen overtuiging en verder de waardigheid van zijn medemens niet alleen te aanvaarden, maar ook ten volle te eerbiedigen.

Dan zullen we de fatale vicieuze cirkel kunnen doorbreken, en dan zullen Oost en West elkaar in de geest vinden en begripen.

GEESTELIJKE BEVRIJDING

In het artikel „De laatste partij schaaak" werd de zin en de ware achtergrond van wereldoorlog II naar voren gebracht en belicht. Er is echter nog een andere kant verbonden aan de oorlog in het algemeen. Deze andere kant bestaat hieruit, dat het bezit van de mens wordt vernietigd. Dit vernietigingsproces mag door velen als toekomstige factor worden gezien, in werkelijkheid schuilt ook hierin een diepere geestelijke bedoeling. Er is immers geen toeval in de cosmos? Alles heeft zin en betekenis en ook het feit, dat de mens zijn bezit vernietigd ziet, tijdens een oorlog of andere ramp, heeft betekenis.

Om deze betekenis te kunnen doorgronden is het noodzakelijk, dat wij eerst trachten vast te stellen, hoe en waarom de mens in het bezit is gekomen van zijn bezittingen. Wanneer wij duizenden eeuwen teruggaan in de menselijke geschiedenis, dan stuiten wij op een tijdstip, dat ergeen bezit bestond. Alles wat de aarde toen voortbracht was het eigendom van alle mensen. Enkelingen zijn toen begonnen om zich met geweld of list meer toe te eigenen dan dat zij in feite nodig hadden. Hebzucht, afgunst en tyrannie waren hun voornaamste motieven. Toen werd de basis gelegd voor de maatschappij zoals wij die thans kennen!

Er is praktisch geen bezit op de hele wereld te vinden, waaraan niet het bloed en het zweet kleven van vele onschuldige mensen. Er is praktisch geen bezit te vinden dat niet door geweld, list of wreedheden werd verkregen. Het tegenwoordige geslacht heeft de bezittingen van hun ouders of hun voorouders geërfd en zeer zeker kan men iemand die thans eigenaar is van een landgoed, niet het verwijt maken, dat zijn voorouders dit bezit op een onoorbare wijze hebben verkregen. Dit is ook allerminst onze bedoeling. Wel is het echter de bedoeling er op te wijzen, dat het bezit - op zichzelf - a.h.w. besmet en bezoedeld is, onverschillig wie de eigenaar hiervan ook moge zijn. De ellende, het verdriet, het onrecht en meestal zelfs het bloed, dat hieraan nog kleeft maakt, dat er een vloek op rust.

De oorlog nu doet deze gebouwen, dat bezit, ineensstorten en berooft ons van deze aardse goederen. Wij komen „arm" uit de strijd en toch hebben wij *winst* geboekt! De oorlog bevrijdde ons n.l. tevens van dit vervloekte bezit dat ons in werkelijkheid toch nimmer geluk vermocht te schenken. Of meent men, dat het mogelijk is te bouwen op het ongeluk, leed en verdriet van anderen?

Laat de mens niet treuren om verloren bezit. God geeft de mens slechts nieuwe kansen, doordat Hij hen bevrijdt van een vloek uit het verleden. De mens die gevoel kan opbrengen om dit te begrijpen, zal, als anderen in elkaar krimpen door dergelijke „tegenslagen", bevrijd ademen en hij zal de kracht kunnen opbrengen om voor zichzelf en zijn gezin nieuw bezit te verwerven. Ditmaal echter door eerlijk werk en door loyaliteit te tonen tegenover zijn naaste. Hij zal zich terecht bevrijd voelen van de druk van het verleden en zijn ogen hoopvol gericht houden op de opbouw van de nieuwe maatschappij.

2000 Jaar Menselijke Ontwikkeling

door Marja Radjany.

„DE MENS” EN ZIJN INSPIRATIE

Wij dagen de mensheid uit!

Deze gevoelsmens, die niets anders is dan leegte en zichzelf en zijn God niet kent, de Roman niet! De kunst staat op een dood punt, het boek, schreven wij en bewijzen het, dat zij die evolutie hebben gekraakt! Wie kan dit werk recenseren — en bespreekt het voor de massa, de mensheid en ontleed het? Indien wij de eerlijke mens belevan en ontvangen, lezer, voorstellen wij u nu reeds, dat wij boeken schrijven die in alle talen der wereld worden omgezet, dat er een Film-product van gemaakt wordt van ongekende schoonheid en dat dit een Toneel-bewerking krijgt en gespeeld wordt in al de steden der Aarde; de mogelijkheid is er! Wanneer de onbewuste dit in handen krijgt, smooit hij het opnieuw, omdat zijn bewustzijn en gevoelsleven er niet voor gereed is, doch die mogelijkheid beleeft dit persoonje nu niet langer!!!

Waar zijn ze, leven ze, deze mannen en vrouwen..... die dit werk bewust recenseren kunnen en het aan de massa doorgeeft? Eerlijk, zegt ja, dat is de Roman voor deze eeuw en wij kunnen weer vooruit! Zo niet, geef ons dan het bewuste pak slaag, wij zijn dan „Hochstaplers”..... u kent die trekken in ons karakter, doch wij zijn dat niet, nooit geweest, wij weten wat wij kunnen en wie wij zijn! Welnu..... waar zijn ze?

Wie heeft er verstand van de ruimtelijke mens?

Wie kan de ruimtelijk denkende mens recenseren, als die recensent van God géén wet kent, géén verdere aanvaarden wil en van reïncarnatie geen inspiratie voelt? Wij hebben het niet langer over het ontleden van uw kruiwagens, uw schaa, uw koe, uw koemans..... Wij staan niet langer te kijken naar het luchtledige, wij vullen die wereld door ons gevoelsleven. Wij gaan beginnen aan ons onderzoek door de mens te volgen en hem terug te voeren tot God, waarvoor de mens te leven heeft! En ook nu vragen wij, stellen wij vragen, want gij lezer..... volgt alles. Eén van ons is de „voeler” de ruimtelijke psycholoog, met als Goddelijke begaafdheid voor ons allen „het leven” van elke dag, de nacht ook, wij bewijzen het, doch bezwijken ook zo nu en dan, maar wij komen er uit en dan, lezer..... dat is het laatste woord, het laatste ogenblik..... **liggen wij neergeknield aan de voeten van God en buigen!**

Al onze onbewuste karaktertrekken, krijgen thans een kleurtje te belevan. En wanneer de recensenten het niet kunnen, dan zullen wij hen helpen en verklaren, wat wij met en door dit werk bedoelen, doch nu voor de Radio om het te bewijzen!!

WIE IS ER GEREED?

Ook de kunstcritici zullen wij voor dit feit plaatsen. Wij willen hen aantonen, dat er ook voor onze eeuw kunst te belevan is, geschilderd kan worden — indien de schilder door zijn kunst de inspiratie geniet en beleeft, of het is niet mogelijk. Wij willen hen aantonen en bewijzen, dat ook dit uur voor deze eeuw anders beleeft kan worden dan wij door de laatste Picasso's kregen te slikken, doch wellicht meteen aantonen, dat al die schilders het niet kunnen, of opnieuw plagiaat plegen en aan het vervallen beginnen..... Dat is het enige wat ons ervan weerhoudt te schilderen, wij kennen die armoedigen van geest, zij kunnen alleen het werk van een ander verkrachten en er zichzelf voor uitgeven, doch dat is massawerk, is het gevoelsleven van die kunstachtige massa, uw mannen en vrouwen, die naäpen..... zelf niets kunnen en is waarheid!

Wanneer het zover is, komen wij er mee voor de dag en kunt ge voor u zelf uitmaken wat voor kunst het is. Wij zeggen u nu reeds: dat wil iedereen bezitten en wij weten nu bovendien al..... dat wij er duizenden voor kunnen vragen en ook die waarde bezit, daarvan zijn wij overtuigd, omdat wij „weten”!

Indien u nog niet kwaad bent, wordt u het nooit meer! Dit zijn uitdagingen van cosmische diepte en grootheid, het gaat hier ook om Universele zaken, het gaat om: wij zijn het of wij zijn het niet! Wij zijn het of gij zijt een prutser! Ook Picasso is het door zijn laatste werk, niet zijn eerste kunst, wij geven toe, **dat is kunst!**

Wij dagen Picasso uit! Hem dagen wij uit! Voor de mensheid! Wij dagen hem uit ten opzichte van Vincent van Gogh..... de Breughels..... de Jan Steens..... van uw Volk..... wij dagen hem uit ten opzichte van..... deze eeuw, deze geslagen mensheid! Wij dagen Picasso uit, omdat wij niet langer zijn grove onmenselijkheid willen zien, zijn psychopatisch gevoelsleven in kleur en gekras willen belevan, wij dagen hem uit, omdat wij zijn verwrongen gevoelsleven willen tonen, dat hij zijn dood punt te aanvaarden heeft gekregen en niet meer kan dan hij nu en vroeger heeft ge-

kund en zijn menselijk en Goddelijke halt is! **Voor Vincent van Gogh doen wij dit,** wij laten Christus en Zijn schilders niet langer bezoedelen, wij vechten voor de Vincents van Goghs..... omdat hun bloed bezoedeld wordt, hun kunst, **de Picasso's moeten verbannen worden!!!!**

Wij dagen hen uit..... en scheppen kunst, doch dan eisen wij van u, dat wij krijgen wat gij Picasso gaf, ook zijn plaats nemen wij in! En nu géén massa, want dat kan niet..... wij maken er honderd, misschien tweehonderd, doch

elk schilderij is nu een meesterlijk wonder.....

Schoonheid is het, het hangt nu aan uw muur en tikt niet, doch het is nu gevoel geworden, het spreekt tot uw geest en uw persoonlijkheid..... lezer..... kinderachtig gedoe wordt onwelachtig onmenselijk voor volwassenen!

Wij maken kunst, omdat wij Rembrandt hebben gevraagd om dóór ons gevoelsleven wat kleurtjes te mengen en hij zei, jongens, daar doe ik aan mee! Ik heb met die ongoddelijke mensen nog wat appeltjes en peren te schillen! Ik ben hun vervloekte gedief nog niet vergeten; maar eerlijk is eerlijk, jongens, alléén voor Christus en van „Gogh” en voor de anderen die men gekraakt heeft, leeggezogen heeft, waarvoor men thans miljoenen betaald, doch wij hadden niet te eten, die mannen en maatschappelijke verwrongelingen zullen wij, als Han van Meegeren dat gekund heeft, tot het buigen dwingen. Daar doe ik aan mee en met mij velen van mijn tijd, wij leven nog! **Zeg dat maar aan die domme massa!!!**

Vertel dat aan die mensen, ook zij zullen het belevan wat wij beleefden,

doch wij hebben licht,

bezitten een machtige wereld van geluk, mijn „Saskia” ook..... Zij zullen de duisternis bewonen en wij kijken, elk uur kijken wij, luisteren nu of ze nog niet beginnen te kermen van smart. En dat is veel, duurt lang, mijn jongens..... **zóveel zijn ze óns en God schuldig!**

(Hiermede is deze artikelen-serie van MARJA RADJANY beëindigd. Wij hopen van harte, dat wij met deze publicaties, die zo veel belangstelling hebben ondervonden, voor velen van onze lezers een poort hebben kunnen openen, waardoor zij in een geestelijker wereld konden binnentreden. Een wereld van coschisch bewust denken en voelen, die zeer zeker niet gemakkelijk te betreden is, omdat haar „cosmologie” zo dikwijls lijnrecht tegen alle menselijke geleerdheid en godsdienstige opvattingen blijkt in te gaan en alleen de ernstige zoekers haar diepe waarheden kan openbaren. Wij blijven ook in de toekomst u met deze wijsgerige stelsels en ontledingen van een Marja Radjany verbinden, zij het dan ook bij monde van zijn volgelingen of hemzelf, maar dan zonder pseudoniem!) De Redactie.

Wij willen niets te maken hebben met

GEESTELIJKE ZOETSAPPIGHEID!

Het leven van de mens is een voortdurende strijd en worsteling om zijn bestaan en vooruitgang, stoffelijk en geestelijk. „Von der Wiege bis zum Grabe” betekent het denken en voelen van de mens strijd! Strijd met zich zelf, met de eisen van zijn eigen ik-bewustzijn, zijn zelfstandigheid en een strijd met „de anderen”, met hen en tegen hen, die, naar een Goddelijk Woord, zijn broeders en zusters hadden moeten zijn. Maar broeders en zusters, zo redeneert en voelt hij, meent hij te voelen, die hem zijn zelfstandigheid willen afnemen, of ten minste beperken; want hij weet zich geen andere raad, ziet voor zich geen ander beeld, dan het leven als een vijandelijke kolos te moeten beschouwen, die het op zijn rust, zijn welvaart en gezondheid heeft gemunt en die hem voortdurend met angst en vrees pijnigt.

Dit leven, dat zich aandient als de lasterpraat van bureu, als een roekeloos autobestuurder, als deurwaarders en schuldeisers, die alleen „zakelijk” kunnen denken, als huisbazen en superbazen, de bazen boven de bazen, of als een militair of rechterlijk gezag, dat je de vrijheid van doen en laten wil ontnemen en het leven der duizenden verleiden en voetangels, die je eerst gewaar wordt, als je ingetrapt bent en hopeloos vastzit, — dit alles, en nog veel en veel meer, beslist het beeld van het leven, dat de mens beleeft, die geen ander houvast bezit, dan zijn eigen handigheid en slimheid, waarmee hij deze vijandelijke machten en krachten poogt te omzeilen en te trotseren.

Geen ander houvast hebbende, dan zijn ondervinding en wetenschap op het gebied van de nuchtere materiële levensstrijd, de strijd om de bovenste plank van een steeds ten ondergang gedoemd levensschip, blijft hij de speelbal van het noodlot, en mag hij nog zo slim zijn, de golven der zee blijven hem tenslotte toch de baas, en hij gaat verdoemd en moe zijn kist in, zo naakt als hij was toen hij kwam, niet zo naakt wordt hij weer gehaald, want — meenen kun je niets! Of..... wel? Maar —

Velen met mij hebben geleden..... wij hadden niet te eten, indien wij het niet hadden gestolen. Wij stalen, zij ook, maar wij hadden het recht ertoe, zij niet en daarom zullen ze straks de duisternis besmarten, jongens, waarvan jullie de wetten kent! Já, wij zullen wat kleurtjes voor je leven mengen voor mens en maatschappij..... doch doen het nu anders. Mooi zal het zijn, machtig, je haalt er óns gevoelsleven uit, mijn kleur, mijn doel, mijn mengen van de kleuren, van Titiaan ook, ook van Leonardo..... Naakt is het leven geboren en wij zullen het opnieuw kleur en gestalte geven! Já..... wij doen mee, even slechts, want wij hebben nu iets anders te doen — wij allen, gelooft het, die Goddelijke kunst op Aarde brachten, beschilderen nu het Goddelijke Vaticaan.....

Het „Albewustzijn” is het

en hebben wij onze tijd voor nodig!

Dát gebeurt lezer..... wij dagen Picasso uit en krijgen nu voor de mensheid „het van het”, de „waarheid” — het het voor „kunst”..... de menselijke „Inspiratie”, die nu weer Universeel is, omdat ons gevoelsleven ervoor open staat! Wij hebben nu voldoende te doen, werken dag en nacht. Vergeet u al onze andere weddenschappen niet? Is er al verlangen om die „Films” te maken vóór en dóór elkaar? Voor de mensheid? Wanneer gaan wij beginnen? Indien uw Volk niet reageert, morgen vertrekken wij, dan zal Parijs het zijn, Londen, New-York, maar wij gunnen het u, u bent zo anders..... hiér is dat allemaal mogelijk, rust is er, reinheid; in dié steden leven wij onder afbraak, bezoedeling, mis-making..... **O, het is daarin zo duister!**

Lezer, tot straks..... als de Tentoonstelling er is, zult gij het horen! En dan beleeft ge iets machtigs en prachtigs! Wat wij er door verdienen, is voor iets beters... de eerste fundamenteën voor de „Film”..... Welke mogelijkheden bezitten wij niet om de mensheid iets schoons terug te geven? En dát allemaal om dat vervloekte geld. Hadden wij het, morgen gaan de deuren van onze „Studio” open en kunnen wij beginnen!!!

Wellicht dat er enige onder u ontwaken en voelen, begrijpen, wat dit alles te betekenen heeft!

Copyright.

Uw Marja Radjany.

DE LIEFDE, die niet heeft kunnen moorden, geestelijk noch lichamelijk,

DE LIEFDE, die je verhinderde om „zakelijk” te blijven, zelfs al ondervond je hiervan de schade.

DE LIEFDE, die je in de eerste plaats aanspoorde om te dienen en te aanvaarden en je de tolerantie leerde en het begrijpen van het falen van je broer of zuster.....

Dit, meneer of mevrouw, mag u meenemen, dit bezit aan gevoel, aan liefde in u, wordt niet gekist, dat is uw enige visitekaartje, dat Onze Lieve Heer bij uw aankomst aan de overkant zal aanvaarden. Uw stoffelijke bezit en prestaties hebben daar geen waarde meer. Dat is de enige realiteit, uw enige credit of debet voor de ruimte en ook..... in deze stoffelijke wereld!

Dit aanvaardt u natuurlijk niet!? Gaat dan uw gang, meneer en mevrouw, verkoopt uw ziel aan dat mooie bestaan; scheldt uw dienstbode maar uit, omdat zij u pas onhandig heeft bediend; maakt het mooie voelen en denken van een ander maar af, u kunt het toch nooit begrijpen en aanvoelen, omdat het geen cent in het laadje brengt of daarmee niet te schermmen valt voor uw ijskoude intellectualiteit. Bespot het geestelijk voelen en denken maar, omdat het zo onpractisch en onnozel lijkt, maar denk eraan, mijnheer de recensent of meester in de rechten, „es gibt noch immer Dinge zwischen Himmel und Erde, von denen sich unsere Schulweisheit nichts träumen lässt!” Het ontwaken zal u zeker niet meevallen, beste vriend of vriendin, en wetten zijn wetten, mijnheer de advocaat, maar feilloos werkend dan de uwe!

Of wilt u naar ons luisteren?

Dan zouden wij u een ander leven, een andere realiteit kunnen tonen, dan het uw deurwaarder en generaals — de geestelijke deurwaarders zijn het ergst — u hebben gesuggereerd en voorgespeeld.

Maar wij zijn niet gemakkelijk, mijnheer, wij zijn veeleisend! Wij vragen alles of niets. Met geestelijke zoetsappigheid willen wij niets te maken hebben!

Wij schrijven deze regels met de rode inkt van ons hart, met ons levensbloed en staan voor de waarheid daarvan in.

U weet het al en bij herhaling verzeke- ren wij het u nog eens: een doodgaan bestaat er niet! Het lichaam vergaat, maar het zieleleven, uw persoonlijkheid, gaat verder, leeft verder in een wereld, die u straks zelf kiest, d.w.z. waarop uw gevoelsleven afstemming heeft.

Uw leven hier op aarde is beslissend voor de werelden, waarin u straks zult binnentreden, want er zijn werelden, hemelen en hellen, maar anders dan de kerk heeft voorgesteld.

Dit is niets nieuws voor u, mevrouw, mijnheer? Best, maar — wat zegt het u dan? Heeft u geen vragen te stellen? Verlangt u niet om meer over uw aanstaande reis te weten te komen? Of wacht u maar liever tot het zover is.....?

De spot werd ons nog altijd eerder toegediend, dan een warm woord van instemming of belangstelling; alleen — die spot houdt in de regel op het sterfbed op! Maar dan is het meestal te laat, de plaatsen aan de „overkant” zijn al besproken en voor geen geld of goede woorden zijn de kaartjes meer te verwisselen. Wetten! mevrouw, mijnheer, Goddelijke wijsbegeerte, reïncarnatie, carma, kringloop der zielen noem het maar op, REALITEITEN, waarvoor u aards bestaan in een niets uit elkaar spat! Wat overblijft, is de vonk, die uw persoonlijkheid moet verterenwoordigen, en — dat beetje gevoel, dat u zich heeft eigen gemaakt, verder niets, NIETS! —

Waar blijven uw lintjes, professor, generaal?, waar uw obligaties, mevrouw?, uw boekententoonstelling in uw huiskamer, recensent?

Laten wij dan maar afwachten, wie ten slotte gelijk krijgt, uw realiteiten — of de ónze? Maar — wees gerust, een verdoemenis bestaat niet, alleen, u schiet dan maar niet op, beste mevrouw en mijnheer!

Bezoekt de

SCHILDERIJEN- TENTOONSTELLING van JOZEF RULO

van 15 Mei tot en met 30 Mei a.s.

in Huize „DE HOFSTAD” Noordeinde 124, DEN HAAG

Voor bijzonderheden, deze tentoonstelling betreffende, wordt U verwezen naar no. 16 van de Europese Heraut.

De mens heeft van God alles ontvangen. Hij bezit het scheppend vermogen, dat wil zeggen, in ons diepe innerlijk zijn wij met de Schepper van al het leven één. Aan ons is het, om in harmonie te komen met God en Zijn heilige werking te leren kennen en eigen te maken.